

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket fel veszi a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. KOVÁCS JÓZSEF,
ÜGYVED.

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. szám
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.
KIADÓHIVATAL: Kossuth Lajos-utca 297. szám
Wolf Dezső könyvnyomdája.

Allami iskola.

Írta: Mezey István.

Kunszentmárton, november 13.

Két évtizeden át vajudott az eszme, hogy Kunszentmárton felekezeti iskoláját állami iskolává tegyék.

Az ezerkilencszázadik év elején sikerült a vezető férfiaknak a felekezeti jelleget »községivé« tenni.

Nagyon természetesen, volt hozzá eszük, tudták, hogy előbb »községivé« kell tenni, hogy azután előállhasson a minden boldogságot megadó, a minden reményeket betöltő »állami iskola.«

Kunszentmárton 97 százaléka róm. katolikus. Iskolái keresztény jelleggel felruházottak voltak.

És még is!?

A fennebb megnevezett időben az iskolák »községiékké«, majd 1910-ben »állami«-akká lettek.

Azok, kiknek terve szerint történt, orgiákat ültek az elért siker fölött.

Azok, akik tudták, érezték, látták a következményeket, lanyhán, tünyan vissza vonultak, sorompóba lépni nem mertek, lesték a jövőt.

Ezek a felelősök a történetekért.

De miként felelhetnek ezek a szerencsétlenek?

Felelnek helyettük a következmények.

Ma áll egy monumentális központi nagy iskola, a homlokzatán: »M. kir. állami elemi népiskola« felirattal.

Tizenhárom tanterme van.

Ebben a tizenhárom tanteremben *ma nincs előadás.*

Miért?

Mert »állami iskola«, mert ezerkét-háromszáz tanköteles gyermeknek ebben a nagy monumentális »állami iskolá«-nak nincs *klozetja* november hó 12-én.

Nagyon természetesen közegészségi és köztisztasági szempontokból nem is lehet előadást tartani ott, ahol ez hiányzik.

Ha telekezetiek volnának, ugyan mit csinálna velünk a felsőbb hatóság?

Ugyan a kir. tanfelügyelő ur intézkedne-e akkor?

Azt tudjuk, még felekezetiiek voltunk, sokszor volt hozzá szerencsénk, sokszor megtisztult bennünket hozzánk *leereszkedő* kegyes látogatásával; de most, mivel »állami«-ak vagyunk, (legnagyobb boldogságunkra) most csak írásban beszél velünk, de csak akkor, ha már megunt a kérő, *zaklató* szavunkat.

No de meg is látszik intézkedéseiről, hogy nem a kérő, hanem a *zaklató* — de jogos — szavunkra intézkedett.

Lássuk a képet.

Ha a szegény szülő nem küldi iskolába a gyermekét azért, mert vagy cipője, vagy ruhája rossz, a szegény szülőt szegénysége mellett még a törvény is bünteti s talán épen az iskolába járó gyermeke feje alá való párnát árverezik el a kirótt birság miatt.

Ez a törvény.

De! Ha az »állami« modern iskolánál nincs klozet s e miatt beszüntetik az előadást, a bűnös, nagyon bűnös vánkosát nem árvereztetheti el a szegény szülő.

Ez is törvény.

Ez alkalommal csak azt akarom itt leszögezni, hogy ma Kunszentmártonban 1200 tanköteles gyermeket készlet a törvény iskolába járni és ma nincs előadás, mert az intéző és nagyon hivatott urak nem képesek az iskolát klozettel ellátni.

A képfestést folytatni fogom. Céлом: a mindenható állami iskolát di-csöitenni.

Az öreg „Szepe“ és a „Cukros.“

— A „Kunszentmártoni Ujság“ eredeti tárcája. —

Írta: Kiss Jenő.

Igen ám, de a pohár tartalmát — az ő kompetenciáját — már azt megelőzőleg kihörpentyette és amint láttam, a jóízű falatok után még nagyobb bajba esett, mint azelőtt volt, a szomszóság gyötörte nagyon. Egyideig csak vártam, hogy mire fejlődik eme fölötté bajos állapot, majd nemsokára megkérdeztem tőle, hogy meginná-e még egy pohárkával a »cukrosi« javából. Előre tudtam, mi lesz a felelet.

— Hej, uram — velt rá azonnal a válasz — de ei is találta az én vágyásomat. Most még százszorta jobban lecsuszna egy pohár borocska, mint az előbb, mert ez a különösen finom éret »valmi« tudja az Isten, hogy miért, magam sem tudom, de olyan rettentő módon kívánja a boros locsolást.

Öntöttem hát neki újra egy pohárkával, amelynek tartalma ismét leszaladt — talán akaratán kívül is — fenékgig. Azután ráadásul egy jó pipa dohánynyal is megkínáltam az öreget és mikor arra, annak rendje-módja szerint rágyújtott, szokatlanul megeredt a nyelve. Csak ő beszélt s tartott szóval, én meg hallgattam ajtatosan. Érdekes volt minden szava az öregnek, amelyeket akkor már elég gyakran honoráltam a »cukrosi hegy levélvel«, hogy a finom éret sajt okozta szomj tizét lelcsolhassa.

... Késő, az éjjelbe belenyullott a jóízű beszéd.

Mikor azután illendőnek találta, hogy jó

éjszakát kívánjon és elballagott a csillagtalan sötét éjszakában, nem tudom, kívülről-e, vagy belülről volt nagyobb a tavaszi nedvesség foka? Emlékezetes marad az a tavasz előttem sokáig.

Valahányszor limentem azután még a szőlőbe, mindig kívántam látni az öreg Szepeit, az én hű szórakoztatómat. Ugy hiányzott mindig valami, ha véletlenül nem beszélhettem vele.

Csendesen, zavartalanul mullott el az idő felelte, év évet követve a boldog Cukroson. Már az ötödik szüreti ideje is rohamos léptekkel közeledett, mikor egy találkozóknkor azt mondta nekem az öreg Szepe, velem beszélgetve, nagy szomorúan:

— Hej! t. uram! Nem tudom, vajjon mit hoz a jövődő, de úgy veszem észre, el kell válnom ettől a bottól, amely a kezemben, amint tetszik is látni, ilyen nagyon megfényesedett.

— Miért öreg Szepe? Kérdeztem tőle.

— Hát csak azért t. uram, mert úgy veszem észre, hogy ezek a kinn lakosok nem igen szeretik, hogy én a Cukrosnak régen csősze vagyok. Én igen csak meg merem mondani mindenkinek az igazságot, hiszen azért hordom ezt a sárgaréz »bilétát« is a kabátomon. Hiába beszélnek, nyefegek, jó szóval, rossz szóval, egyiknek, másiknak, hogy ne eressze ki a csirkét, meg a tyukot a szőlő közé, nem ér a szép szó semmit, a rossz meg még kevesebbet. Panasz van emiatt több helyen s hogy egyszer-máskor már feljelenttem egy-két embert a hegybíró urnak, hát most avval akarnak

rajtam bosszút állni, hogy ellenem összeesküdve, új csőszjelöltet állítottak — amint a »hallomból hallom« és minnenáron le akarnak degradálni a »kinn lakók«.

— Csak nem tán öreg Szepe? Komoly volna ez a dolog, ütköztem meg szomorú beszédén.

— Ugy van az t. uram, amint mondom, hiszen tetszik tudni, hogy nem kényerem a füllentés és több mint bizonyos, hogy el kell bucsuznom a Cukrostól.

— Ne féljen öreg semmit, — vigasztaltam szomorúságában — ott leszünk ám mi is a szavazásnál és majd nem engedjük, hogy kendet megbuktassák.

— Hiszen, ha úgy lehetne, amint a t. uram mondja, de nyakas ám ez a kinn való népség és az Isten tudja, hogy mire fordul a sorsom.

Nagyon el volt keseredve az öreg Szepe, nem győztem eléggé vigasztalni. Es csakugyan úgy lett, amint ő azt előre elmondta, mert mikor a hatodik szüreti gyűlés ideje elérkezett, hát bizony három jelölt is volt állítva az öreg helyébe.

Kirukkoltunk az »öreg érdekében« tőlünk telhetően. Ott volt minden jóakarója s valóságos demosthenesi szónoklatot tartott egyik-másik, csak hogy az öreg Szepe csősz maradjon továbbra is. (Azt hiszem sokan — emlékeznek még erre a gyűlésre.) Hiába volt, úgy látszott minden erőlködés, a szent ügy reménye nem nagyon kecségtetett, végső kapaszkodóként névszerinti szavazást kellett kérni, hogy nyilvánvaló legyen az egész Cukros előtt, hogy ki az öreg Szepe esküdt ellensége. (Feltűnt)

A vármegyei közigazgatási bizottság.

Jásznagykunszabolnokvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 9-én délelőtt 9 órakor dr. Horthy Szabolcs főispán elnöklete alatt tartotta november havi rendes közgyűlését, melyen dr. Benkó Albert alispán és szakelődökön kívül Bathó János, dr. Gorove László, Helmezy Béla, Kövér János, dr. Kuszka István, Pethes Mihály és gróf Szapáry György bizottsági tagok jelenetek meg.

A bizottság elsősorban a vármegye alispánjának jelentésével foglalkozott, mely a vármegyei élet mozgalmáról és fontosabb eseményeiről számol be. Nevezetesen bejelenti az ügyforgalmat, a legutóbbi választásokon a vármegyei tisztviselőkben előfordult változásokat, továbbá a vármegye 1911. évi költségvetésének jóváhagyását, az abból fedezetet nem nyert kiadások tizedezésére szolgáló háromnegyed százalékos pótdó megfizetését, az 1911-1912. évi közuti költségvetés megállapítását.

A hivatalvizsgálókról megemlékezve bejelenti, miszerint a folyamatban levő Tisza-híd építésénél, habár a vasmunkák megkezdettek és folyamatban vannak, de a híd ez évben, a szerződés szerinti időben nem lesz a közforgalomnak átadható, így a jövő év első negyedében még a kompforgalom fenntartandó.

Végül a Tisza-Duna csatorna szolnoki torkolata érdekében a vármegyei közönsége legutóbbi közgyűlésén megindult mozgalomról beszámolva és a közbiztonsági állapotot kielégítőnek jelenti ki.

A közigazgatási bizottság jelentései között megemlíti a vármegyei törvényhatósági főállatorvos jelentését, mely a vármegye területén uralgó szomorú állategészségügyi viszonyokat világítja meg.

A száj- és körömfájás hihetetlen gyorsasággal járványszerűen terjedt el és még mindig terjedőben van. A szarvas országos vásáron vett állatok az egész tisztai alsójárást megfertőztették. A járvány roszindulata s rendkívül el van terjedve Törökszentmiklós, Tiszaföldvár, Kunszentmárton, Mesterszállás, Tiszainoka, Mezőtur, Jászberény, Nagyrév, Fegyvernek, Szelevény, Cibakháza, Jászlady, Tiszaroff, Felsőszentgyörgy és Jászkesér községekben. A járvány terjedését beoltás által kísérik meg korlátozni. A sertésvész Jánoshidán, Tiszabeőn, Tiszaföldváron és Kisújszálláson lett szörványosan megállapítva. A szakelődői jelentések tudomásul vétele és a folyó ügyek elintézése után a közigazgatási bizottság ülése fél 12 órakor véget ért.

Gondnoksági ülés.

Kunszentmárton november 13.

Az állami elemi iskolai gondnokság f. hó 9-én tartotta november havi rendes gyűlést.

A vármegye főispánja Gaál István gondnoksági tag helyébe, dr. Jaeger Béla bírósági jegyzőt nevezte ki. Dósa József elnök melegen üdvözölte az új gondnoksági tagot, ki ezután az esküt letette.

Elhatározta a gondnokság, hogy a polgári iskolához szükséges szolgatartás vegett át a község előljáróságához. Azonban addig is, míg az előljáróság intézkedik, az egyik szolgát átengedi a szolgai teendők végzésére.

Az elnök bemutatja a kir. tanfelügyelő leiratát, melyben tudatja a gondnoksággal, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter Bíró Géza pusztai várnagyai tanítót a kunszentmártoni állami elemi iskolához helyezte át. Tanfelügyelő Bíró Gézát a vásártéri iskolához osztotta be. Mihály Gyulát pedig a központi iskolához rendelte be.

A miniszter ezen áthelyezése és a tanfelügyelő intézkedése nagy megütközést keltett a gondnokság tagjai között. Érthetetlennek tartja mindenki, hogy miért éppen református embert helyezett át a miniszter és ha már áthelyezte Kunszentmártonba, a tanfelügyelő a református tanítót miért éppen a vásártéri iskolához helyezte ki, ahol egy református növendék sincs. Ezen intézkedés folytán az

a fonák helyzet áll elő, hogy a református tanító fogja a vallást tanítani a katolikus gyermekeknek. Ezt pedig a gondnokság nem fogja eltérni. A tanfelügyelő úgy látszik körültekintés nélkül intézkedett, azt sem tudva, hogy van-e szükség Kunszentmártonban még tanítóra, továbbá, hogy az állammal kötött szerződésünk megengedi-e Kunszentmártonba a református tanító kinevezését, illetve áthelyezését. A szerződés 10-ik pontja ugyanis azt mondja, hogy a miniszter a tanítók kinevezésénél, illetve áthelyezésénél a vallásfelekezetek számarányát tekintve fogja venni. Lássuk tehát, van-e szükség Kunszentmártonban református tanítóra? Statisztikai adatok alapján állíthatjuk, hogy Kunszentmártonban mindössze csak nyolc református növendék van és ezek is a központi iskolába járnak, úgy hogy a vásártéri iskolában, hová Bíró Géza ref. tanító helyeztetett, egyetlenegy református növendék sincs. Nem vallási ürelmetlenségből beszélünk így, hiszen mi mindenkinek a vallását tiszteletbe tartjuk, de azt konstatálhatjuk, hogy nyolc református növendéknek nem szükséges református tanítót áthelyezni az állammal kötött szerződés ellenére.

A tanfelügyelő ezen áthelyezés javaslatával nagyon elszámította magát. Azt ígérte a gondnokságnak előbbi leírataiban, hogy a vásártéri iskolához gazdasági tanfolyamot végzett tanítót fog áthelyeztetni, mert ezt az iskolát, nem tudni mi okból és szinte érthetetlen is, gazdasági jellegűnek tette meg a tanfelügyelő. A vásártéri iskolához többnyire első és másodosztályú növendékek járnak, kiket gazdaságra oktatni bizony még ilyen korban nem lehet, tanuljanak meg a gyermekek először irni és olvasni, azután oktassák őket gazdasági dolgokra.

A tanfelügyelő úgy látszik azt sem tudja, hogy hány tanító van Kunszentmártonban. Mert ha tudná, hogy hány van, akkor a miniszternek azt a javaslatot tette volna, hogy több tanítót ne helyezzen át, mert elegendő tanító van. És mégis áthelyeztetette Bíró Gézát. Ezen intézkedés folytán az az állapot állott elő, hogy most már egy tanítóval több van, a kinek így most már osztálya nincs. De gondolhatta volna azt a tanfelügyelő, hogy Péntek Szerénát a szerződés értelmében szintén ki kell nevezni. Hol fog tanítani Péntek Szeréna, ha kinevezik?

A gondnokság el is határozta, hogy Bíró Géza áthelyezése miatt felír a miniszterhez és kéri fogja, hogy a kinevezéseknél, illetve áthelyezéseknél tartsa be a szerződés pontjait, mert séreimes Kunszentmártonra, mely oly nagy áldozattal járul az iskola kiadásaihoz, hogy a szerződésben kikötött feltételek nem tartatnak be. Elhatározta a gondnokság azt is, hogy az egyik tanyai iskolához tanító kinevezése iránt felír a kir. tanfelügyelőhöz, mert egy tanyai iskolánál tanító hiányában most sem kezdődtek meg az előadások.

A gondnokság a központi iskolánál az előadásokat november 10-ével beszüntette és pedig azon okból, mert az illemhelyek most sem készültek el. Hát ez igazán borzasztó állapot. A vállalkozóval kötött szerződés értelmében az iskolákat augusztus 20-án kellett volna átadni. Azóta eltelt három hónap és az iskolák most sincsennek készen. Nem tudjuk, kit terhel a mulasztás, de a község előljáróságának szigoruan kell eljárni azok ellen, a kiknek mulasztása miatt az iskolákat be kellett zárni.

Több kisebb ügyet tárgyalt még ezután a gondnokság.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem, hogy

ügyvédi irodámat

Kunszentmártonban, Kövesdy Károly ur házában, a nagyakárcékkal szemközt, megnyitottam.

Kunszentmárton, 1910. október hó.

Kiváló tisztelettel

Dr. Turcsányi György,

ügyvéd.

Hirek.

Községi közgyűlés.

Kunszentmárton, november 13.

Kunszentmárton község képviselőtestülete folyó hó 10-én délelőtt rendes közgyűlést tartott.

Busa Ákos távozása fölött sajnálkozását fejezi ki a képviselőtestület, ellenben üdvözli az árvaszéki elnöki méltóságban.

Az október havi pénztárvizsgálótról felvett jegyzőkönyv tudomásul vétetett.

Az analfabéták tanfolyama részére a képviselőtestület fűtést és világítást ad.

A vásártéri bormérőt a képviselőtestület az eddigi bírlőnek adta, oda, mert a megtartott árverésen tett ajánlatnál magasabb nem tételezt.

Tudomásul vette a képviselőtestület, hogy a község háza robbanásáért a biztosító intézet 1600 koronát küldött a községnek.

Az előjáróság előterjesztést tett a közgyűlésnek, hogy a körösi fahidat vizsgáltsák meg és irjanak fel a miniszterhez, hogy az új vashidat minél előbb építtesse fel. A képviselőtestület elhatározta, hogy megsürgeti a miniszternél a vashid építését.

Előterjeszti az előjáróság, hogy új körállatorvosi szabályrendelet lépjen életbe, mely szerint Kunszentmártonnak és Szelevénynek lenne egy állatorvosa. A körállatorvos székhelye Kunszentmárton és a fizetése 1000 korona. Ebből az 1000 koronából 800 korona Kunszentmárton, 200 korona pedig Szelevényt terhel. A választás is ezen arány szerint történik. A képviselőtestület ezen előterjesztést tudomásul vette. Az új szabályrendelet Kunszentmártonra még most nem kötelező, mert van állatorvosunk, azonban, ha az állatorvos személyében változás áll be, az új szabályrendelet azonnal életbe lép.

K. Lippich Elek, miniszteri tarácsos, községünk szülötte most töltötte be működésének 25. esztendőjét. Ebből az alkalomból a képviselőtestület meleghangú távirattal üdvözölte K. Lippich Eleket. Lippich Elek a következő táviratban köszönte meg a képviselőtestület üdvözlését:

„A visszaemlékezés meghatóságával köszönöm megtisztelő szíves üdvözlésüket. — Koronghy Lippich Elek.”

Több kisebb ügyet tárgyalt ezután a képviselőtestület.

— **Kinevezések.** A vallás- és közoktatási miniszter Schöber Alajost, a kunszentmártoni állami elemi iskolához igazgatóvá, Péntek Szerénát pedig rendes tanítónóvé kinevezte. Schöber Alajos igazgató 20 éve működik Kunszentmártonban és ezen idő alatt polgártársainak rokonszenvét, társadalmi külömbőség nélkül megnyerte. Schöber Alajos lelkes előharcosa a tanügynek, neki köszönhető, hogy Kunszentmártonban megszűntek a zugiskolák és a tankötelesek mind iskolába járnak. Fáradságtalan buzgalommal dolgozik tanítótársai és a tanulók érdekében, fáradságot nem ismerve küzd azok ügyéért. Ő karolta fel a szegény gyermekek szomorú helyzetét, házról-házra járván, adományokat gyűjt minden esztendőben, hogy a szegény iskolás gyermekek a tél folyamán ingyen ebédeldel láthassák el. Dicséretre méltó cselekedet ez. Étet adni az éhezőknek, meleget nyújtani a hidegtől didergő kis gyermekeknek, legszebb emberbaráti cselekedet. Schöber Alajos a kunszentmártoni iskolákat mint igazgató már 7 éve vezeti. Ezen 7 év alatt beigazolta azt, hogy lelkes tanerő, kitűnő igazgató, ki méltó

vetjük meg ágyát ezek szaporodásának s így legelőször önönmagunk vagyunk okai, előidézői saját kárunknak.

Ki ne hallotta volna híret s ugyancsak sokan tapasztalták a hesszeni légy, gabona futrinka, mezei pockok, almamoly, répabogarak, magtári zsizsik, cserebogár és álcája, darazsak stb. kártételét, mely némely esztendőben ugyancsak jó dézsmát szed be tőlünk. Kártevőink kedvezőtlen viszonyok között is igen szaporak s minél szaporábbak, annál nagyobb kártételük, hátha még mi különböző, részint helytelen időben keresztül vitt, részint teljesen elhanyagolt, el nem végzett munkálatokkal szaporodási feltételeiknek kedvezünk? Figyelembe véve továbbá kártevőink pusztítóinak, az éneklőmadaraknak mostoha bánásmód általi elvadulását, továbbá, hogy mi magunk sem tulajdonitunk a baj, a pusztítás kezdetén sok esetben nagy fontosságot s leggyakrabban a védekezés módját sem ismerjük; tisztán állhat e kártevőknek kedvező szaporodási körülmények közötti kifejlődés mellett véghez vitt munkája.

Idősejűnek tartom, hogy kártevőinkkel megismeressem gazdatársaimat, rámutassak kártételük felismerésére s az ellentük való legsikeresebb védekezésre.

A vetési bagolypille.

Ennek hernyója földszintű, teste puffadt, ludtoll vastagságú, 16 lábú s az őszi és tavaszi vetéseinkben jelentékeny károkat okoz, mert az összes természetgazdasági és kertnővényeinkkel táplálkozik. Pusztító munkáját október közepéig végzi, enyhe, kedvező időjárás mellett tovább is, de mindig csak éjjel. Nappal rendszerint a megrágott növény gyökereihez, vagy ha a répában már lyukat rágott, úgy abban huzódik meg, vagy pedig porhanyó talajban, rögök s gyomok alatt keres menedéket. Téltire a földbe huzódik s koplalva ott tölti idejét, hogy tavasszal annál falánkabban fogjon munkához.

Tavaszi pusztítása ápril végétől május közepéig tart, mikorra kifejlődik s a földben bebábozák magukat. Bebábozásuk után 4 hétre kikel a sötét színű pille, melyet nem igen láthatunk, mert éjjeli állat, de különben kárt sem tesz. A pille nyáron petéit a tarlón és kertben gyomokra rakja, melyekből 10—15 nap alatt kelnek ki az apró hernyók, melyek pusztításaikat megkezdik.

A vetési bagolypille elleni védekezés: Miután e kártevő petéit a tarlón, vagy még talpon álló növényeink közötti gyomokra tojja, leghelyesebb, ha e gyomoktól a talajt akár alászántással, akár kikapálással megtisztítjuk s vele együtt az apró petéket is elpusztítjuk. Vagy pedig, ami már sokkal fáradságosabb, a pusztítást véghez vivő hernyót kell megmérgeznünk úgy, hogy pl. az őszi vetéseinkben foltonkint mutatózó megrágott vetést és környékét 1—2 méter szélességben 4—5 százalékos dohányluggal (thanaton) megpermetezzük. Legsikeresebb azonban az a védekezés, ha talajunk tiszta, gyommentes.

Hegedüs Lukács kereskedőnél egy jó családból való fiu

tanulónak

felvétetik.

A legfinomabb arany

jegygyűrűk

és divatos

menyasszonyi ajándéktárgyak
meglepő olcsó árakban kaphatók

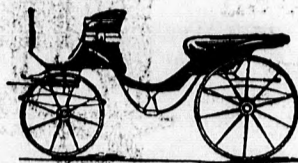
Dévai Jenő órás és ékszerésznel
Kunszentmárton,

Piac tér, a gyógyszerár mellett.

Húsfüstölde!

Tisztelettel tudatom a nagyközönséggel, hogy Kunszentmártonban, körösparti házamnál modern húsfüstöldét rendeztem be, mely bármikor rendelkezésükre áll.

Tisztelettel
Gyóllay Mátyás.

Karsai Ferenc

kovács mester

Kunszentmárton, régi posta-utca
Készít minden fajtájú hintókat és féderes koczikat.

Több évi, nagyobb kocsigyárakban szerzett tapasztalatai folytán ajánlja magát uraságok és magánosok figyelmébe.

JAVÍTÁSOKAT elfogad.

Hívásra bárhol megjelen.

Friss felvágott és virsli

kapható minden kedden és osztoztörökön

Molnár János

fűszer- és csemegekereskedésében

Kunszentmárton, vasut-utca.

Azonkívül állandóan raktáron vannak:

Prágai sódar	Valódi Ementháli sajt
Prágai császárhus	" Król "
Herz-féle szalámi	Trapista boszniai "
Debreceni füstöltkolbász	Francia Rockfort "
" paprikásszalonna	Romaduri "
Tormásvirslis kicser	Imperial "
" nagy	Liptói túró, — Tea-vaj
Párizsi	Szardínia, Szardínia-gyűrű.

Férfi-, női- **kabátok**, valamint férfi-, **öltönyök**
és gyermek **kabátok**, fiu- és gyermek **öltönyök**

minden kivételben, a leg- **HERZ SÁNDOR** rövid- és divatáru-
jutányosabb, árak mellett üzletében kaphatók.

HAZUG

hirdetésekre ne hallgasson, mint mélyen leszállított árak és más egyéb hazugságok, mert mindenki tudja, hogy a legjobb

varrógépek és kerékpárok

legolcsóbb árban

Ország Lipót kizárólagos varrópég és kerékpár
raktárában szerezhetők be

KUNSZENTMÁRTON, (Vasut-utca, az ipartestülettel szemben 6 évi
jótállás mellett.)

Kényelmes havi és heti részletfizetés.

Nyomatott Wolf Dezső könyvnyomdájában Kunszentmárton.

Cimbalom- és német-

órákat ad úgy kezdőknek, mint haladóknak, lakásán, esetleg a háznál is

Strasser Elvira tanítónő.

Ne vegyen mást

KÖHÖGÉS

ellen, mint

KAISER-féle

Mell-Karamellát

a három fenyő védjeggyel.

Biztosan enyhítő, köhögés elleni

5900 köszönő- és hálalevél or-

vosoktól és magánosoktól.

Csomagonként 20 és 40 fillérért

kapható Kunszentmárton és környéke

részére

Lukács Andor

gyógyszertárban. Piac-tér.

Tisztelettel tudatom a m. t. butorvá-
sárló közönséggel, hogy eddig a Kurc-féle
házba fennállott

butorraktáramat

saját házamba, a **Király- (zsinór) utca**
1046. számú házba áthelyeztem.

Mindenféle funéros, fényes és matt, továbbá
festeit és konyhabutorokat olcsó árakon
árusíthatok.

Egyben felhívom b. figyelmüket az
ujjonnan berendezett, új kocsival ellátott

TEMETKEZÉSI- vállalatomra.

Temetéseket olcsó árakban vállalom. Rak-
táron tartok fa- és ércokorsókat, dus
választékban sírkoszorúkat.

Kérem a nagyközönség szíves párt-
fogását, illő tisztelettel

ifj. **MOLNÁR FERENC.**